

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 7 december 2018

“Begin de dag met een dansje, begin de dag met een lach, want wie vrolijk kijkt in de morgen, die lacht de hele dag. Ja, die lacht de hele dag ...”

Dacht Annemiek aan dit versje toen Gertje haar vanmorgen vroeg met ons lijf en leden los te maken? Misschien wel. Want terwijl Edwin en Loek muziek maken doen wij onze rechterarm langzaam omhoog, daarna de linkerarm, dan beide armen, we lopen zittend terwijl we onze armen goed bewegen, klappen in onze handen en lachen.

Gaandeweg gaat het steeds beter en kunnen we beter naar de muziek luisteren. Enkele zangers zingen zachtjes mee:

*Those were the days, my friend
We thought they'd never end
We'd sing and dance forever and a day
We'd live the life we'd choose
We'd fight and never lose
For we were young
and sure to have our way
(Mary Hopkin)*

Het thema is vandaag *Dieren*. In het midden van de zaal dit keer daarom geen bloemen, maar een verzameling pluchen beesten!

Nico helpt doordeweeks op een boerderij de beesten verzorgen. Deze maanden heeft hij nog een extra taak. In de zomer werden er wilde duiven geboren. Zij vielen echter uit het nest. Nico heeft ze liefdevol verzorgd en nu zijn ze bijna zo sterk dat ze uit mogen vliegen. Nog even de winter afwachten en dan de vrijheid tegemoet! Als gastspeler begeleidt Nico vandaag op zijn mondharmonica het lied Duiffies van Ja Zuster Nee Zuster.

*Duiffies Duiffies kom maar bij Gerritje,
Zal je niet vechten om 1 zo'n erretje,
Duiffies Duiffies wat zijn ze mak,
17 Duiffies bovenop het dak.*

Nog een lied over een vogel. Deze vloog al voor de winter weg.

*Een vriend'lijk aardig vogelijn
Zong in de held'ren zonneschijn
Op zachten toon zijn afscheidslied:
Vergeet den kleinen vogel niet!*

*Vaarwel, vaarwel,
Vaarwel, de tijd vliedt snel,
Vaarwel, vaarwel*

*Ik keek de vogel droevig aan,
En zei:;Ge moogt niet henen gaan,
Ge blijft toch waarlijk al te kort,
Ik zorg voor u als 't winter wordt;*

*Blijft hier, blijft hier,
Blijft hier mijn aardig dier,
Blijft hier, blijft hier!*

*De vogel zong 't Wordt mij te koud,
Te dor in 't veld, te kaal in 't woud;
In 't voorjaar zien wij elkander weer,
Voor mij zorgt onze Lieve Heer.*

*Ik kom, ik kom,
Ik kom heel gauw weerom,
Ik kom weerom*

De duiven van Nico hebben het goed. De vissen van Nelly hebben meer misère. Zij verblijven in het Vissenhospitaal van Annie M.G. Schmidt, zijn ziek en worden ook nog eens opgegeten! De tekst van dit drama staat onder dit Terugblikje.

Nog meer dierenleed. Roos draagt een vers uit haar jeugd voor, Fidel. Klopt de laatste zin wel? Haar moeder gaf uitkomst. Vroeger was de laatste zin van het vers anders, maar zulke taal mag tegenwoordig niet meer.
Het is nu:

*Maar gebeurt het voor de tweede keer,
dan ben je nooit mijn vriendje meer!*

Vroeger stond daar:

Leg ik de zweep eens op je neer.

Ook deze tekst staat onder het Terugblikje.

Loek, Annemiek en Gertje spelen op hun gitaar, accordeon en dwarsfluit een Klezmer, Mirjams Brunnen. Dit Jiddische lied is gebaseerd op het bijbelverhaal over de jarenlange reis van de joden door de woestijn. Zij kregen toen van God als dank voor de goede daden van Mirjam, de zus van Mozes, een bron die hen steeds vergezelde. Nu wordt wel gezegd dat als je van het water van de bron van Mirjam zou drinken, je de geheimen van de Kabbala (Joodse traditie) leert kennen. Om in het thema te blijven: we krijgen 'Kippenvel' van het spel van onze geweldige muzikanten!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts

Vissenhospitaal

*Het burgervissenhospitaal,
Dat was voortdurend vol.
De haring lag er, de garnaal,
De schelvis en de schol.*

*De goudvis lag er tweede klas,
Hij voelde zich zo ziek.
Hij dacht dat het verkoudheid was,
Maar het was reumatiek.*

*De dokter was professor zalm,
Die langs de bedden zwom
En zei: 'Mevrouwtje blijft u kalm
't Is niet zo erg hoor, kom.'*

*Er lag een bloedarme tonijn,
Die snikte in haar bed:
'Ik ben een wees mijn ouders zijn,
Al jarenlang filet.'*

*Jonkvrouw f.h.q. forel,
Die zwom de voordeur in.
Ze zei: 'Ik voel me wat onwel,
Ik heb iets aan mijn vin.'*

*Een ernstige patiënt, de elft,
Bestond alleen van voren.
Hij lag daar nog maar voor de helft,
De rest was hij verloren.*

*'Ik heb het aan mijn graten.' zei,
Een zielige sardine.
Er is geen redding meer voor mij,
Er is geen penicilline.*

*Op het bezoekuur kwamen trouw,
De moeder van de poon,
Een kennis van de kabeljauw,
En af en toe zijn zoon.*

*En dertienduizend kinderen,
Van Alida de makreel,
Men kon het niet verhinderen,
Maar 't was een beetje veel.*

*Helaas kwam daar een groot kabaal,
Een kanjer van een snoek,
Die vrat het hele hospitaal,
Op, inclusief bezoek.*

*De enige die overbleef,
Dat was professor zalm.
'Ik ben zo blij dat ik nog leef.'
Zei hij merkwaardig kalm.*

*Hij gaf een uitgebreid verslag
Aan radio en pers.
We plaatsen het op zaterdag.
Dit was het einde van dit vers*

Fidel

*Fidel, kom jij eens hier, ondeugend dier!
Kon jij daarstraks niet blijven staan
tot ik een boodschap had gedaan?
En ben jij met die andere honden,
die voor de deur te wachten stonden,
maar stilletjes op de loop gegaan?*

*Foei, foei Fidel,
wat dacht jij wel,
dat jij, zo'n kleine hond,
maar alles doen en laten kon,
wat je zelf plezierig vond?
Nee, nee, dit zal ik jou vertellen:
ik laat me door jou de wet niet stellen!
Vlug naar je mand en gedwee!
Wat doet die poot hier op mijn mouw?
O, ik zie het al. Hij heeft berouw,
En komt voor zijn ondeugend wezen
Vergeving vragen aan zijn vrouw!
Zet dan je pootje maar weer neer
en wees mijn hondje weer.*

*Maar gebeurt het voor de tweede keer,
dan ben je nooit mijn vriendje meer!*

Leg ik de zweep eens op je neer.